

Î N C H E I E R E

26 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul:

Iulia Sîrcu

Judecătorii:

Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Smirnov Andrei,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu Răspundere Limitată „Chișinău-gaz” împotriva lui Smirnov Andrei cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Smirnov Andrei și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani mun. Chișinău din 22 iunie 2015,

c o n s t a t ă

La 04 noiembrie 2013, SRL „Chișinău-gaz” a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Smirnov Andrei cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii, reclamanta a invocat că a încheiat cu Smirnov Victor contractul de furnizare a gazelor naturale nr. 600227. După decesul acestuia, în baza certificatului de moștenitor legal nr. 563, proprietar al bunului imobil (locul de consum) din or. Cricova, str. Frunze 51 a devenit pârâtul Smirnov Andrei, care a omis procedura de reîncheiere a contractului de furnizare a gazelor naturale pe numele său. Reieșind din faptul că pârâtul a continuat consumul de gaze naturale, între părți în mod tacit a fost încheiat un contract de furnizare a gazelor naturale, fiind corespunzător facturat volumul de gaze naturale consumat și expediate lunar ordinele de încasare a numerarului.

Indică SRL „Chișinău-gaz” că consumatorul are obligația de a achita integral consumul de gaze naturale în termenul indicat în factură prin intermediul băncilor comerciale și a oficiilor poștale.

Menționează reclamanta că pârâtul prin metode ilicite și prin intermediul unor persoane cu funcții de răspundere din cadrul SRL „Chișinău-gaz”, a dus în eroare

întreprinderea privind achitarea consumului de gaze naturale. Nerespectarea de către pârât a obligațiilor sale contractuale a generat apariția datoriei în sumă de 38 242, 52 lei formată în perioadele: decembrie 2003 – aprilie 2004 suma de 1867, 57 lei; decembrie 2004 – aprilie 2005 - 2587, 45 lei; decembrie 2005 – mai 2006 – 2487, 77 lei; decembrie 2006 – mai 2007 – 2756, 10 lei; noiembrie 2007 – mai 2008 – 5360, 53 lei; octombrie 2008 – iunie 2009 – 9076, 91 lei, noiembrie 2009 – mai 2010 -9049, 47 lei și noiembrie 2010 – ianuarie 2011 – 5056,81 lei.

Declară SRL „Chișinău-gaz” că faptele de inducere în eroare și delapidare a patrimoniului societății, sunt examinate la moment sub aspect penal, fiind pornită în acest sens o cauză penală conform elementelor infracțiunii prevăzute de art. 191 alin. (2) lit. b), c), d) Cod penal.

Solicită reclamanta încasarea din contul pârâtului Smirnov Andrei în beneficiul SRL „Chișinău-gaz” a datoriei în sumă de 38 242, 52 lei și a taxei de stat în sumă de 1147 lei, achitată la depunerea cererii de chemare în judecată.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 22 iunie 2015, acțiunea a fost admisă integral, cu încasarea din contul pârâtului Smirnov Andrei în beneficiul SRL „Chișinău-gaz” a datoriei în sumă de 38 242, 52 lei și a taxei de stat în sumă de 1147 lei, în total suma de 39 389, 52 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016, a fost respins apelul declarat de către Smirnov Andrei și menținută hotărârea Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 22 iunie 2015.

Instanțele de judecată au constatat că Smirnov Andrei nu a prezentat nici o dovadă de plată a consumului de gaze naturale pentru perioadele menționate în cererea de chemare în judecată, iar potrivit informației furnizate de către instituțiile bancare cu care SRL „Chișinău-gaz” are încheiate contracte privind încasarea plăților de la consumatori, se confirmă că pârâtul nu a achitat consumul de gaze naturale pretins prin filialele și reprezentanțele lor. Potrivit extrasului din contul personal nr. 600227, Smirnov Andrei achita sumele datorate pentru consumul de gaze naturale prin intermediul contabilității SRL „Chișinău-gaz”, care însă nu este dotată cu aparat de casă pentru recepționarea plăților în numerar și respectiv, în urma constatării erorii de facturare și faptul că consumatorul în realitate nu a achitat nimic, furnizorul a restabilit în contul personal al lui Smirnov Andrei suma neachitată.

La 22 august 2016, Smirnov Andrei a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016 și hotărârii Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 22 iunie 2015, cu pronunțarea unei noi hotărâri de respingere integrală a acțiunii.

În susținerea recursului, Smirnov Andrei a invocat că instanțele ierarhic inferioare au apreciat arbitrar probele administrate, au studiat superficial materialele cauzei și ca rezultat au emis hotărâri neîntemeiate și ilegale.

Indică recurentul că a prezentat ultimele facturi achitate prin intermediul BC „Energbank” din luna ianuarie 2011 în sumă de 2208, 10 lei și luna martie 2011 în sumă de 4026,72 lei, însă de alte facturi nu dispune, deoarece nici nu era obligat să le păstreze.

Declară Smirnov Andrei că instanțele ierarhic inferioare au apreciat eronat în calitate de probă concludentă extrasul din contul personal prezent în programul

computerizat al SRL „Chișinău-gaz”, deoarece nu este un document oficial de evidență contabilă sau un registru pe care intimata-reclamantă ar putea să-și întemeieze pretențiile.

Menționează recurentul că ordonanța de punere sub învinuire a contabililor angajați în cadrul SRL „Chișinău-gaz” nu demonstrează legătura dânsului cu acțiunile infraționale ale acestor angajați, atestând doar existența iregularităților în contabilitatea societății.

Consideră Smirnov Andrei că livrarea neîntreruptă a gazului natural este o dovadă incontestabilă a achitării serviciului prestat de către SRL „Chișinău-gaz”, chiar și prin facturile de plată primite lunar, consumatorii sunt avizați că în caz de neachitare în termen de 10 zile calendaristice de la data limită de achitare, vor fi deconectați de la furnizarea gazelor naturale.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016 a fost expediată în adresa recurentului Smirnov Andrei la 07 aprilie 2016, potrivit scrisorii de însoțire nr. 17959-4 (f.d. 130), însă nu conțin date cu privire la recepționarea acesteia. Recurentul în cererea de recurs a indicat că a făcut cunoștință cu decizia Curții de Apel Chișinău din 22 martie 2016 la data de 25 iunie 2016.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către Smirnov Andrei la 22 august 2016 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 20 septembrie 2016, în adresa intimatei SRL „Chișinău-gaz” a fost expediată copia recursului declarat de Smirnov Andrei, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței la recurs.

La 03 octombrie 2016, SRL „Chișinău-gaz” a depus referință, solicitând respingerea recursului declarat de către Smirnov Andrei ca fiind neîntemeiat, deoarece au fost prezentate suficiente probe ce demonstrează că datoria în sumă de 38 242,52 lei nu a fost achitată de către recurentul-pârât.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile și obiecțiile expuse în referință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Smirnov Andrei este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Smirnov Andrei nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului argumentul recurentului Smirnov Andrei precum că dânsul a prezentat ultima factură achitată prin intermediul BC „Energbank” pentru luna februarie 2011 în sumă de 4026,72 lei, deoarece intimata-reclamantă SRL „Chișinău-gaz” nu invocă neachitarea plății pentru consumul de gaze naturale pentru perioada dată, iar factura pentru luna ianuarie 2011 în sumă de 2208, 10 lei, indicată în recurs, nu se regăsește la materialele cauzei.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că livrarea neîntreruptă a gazului natural este o dovadă incontestabilă a achitării serviciului prestat de către SRL „Chișinău-gaz”, deoarece ultima a constatat erorile de facturare și faptul că consumatorul în realitate nu a achitat nimic abia în luna martie 2011 și respectiv, a restabilit în contul personal al lui Smirnov Andrei suma neachitată.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului nici argumentul precum că extrasul din contul personal prezent în programul computerizat al SRL „Chișinău-gaz” nu constituie o probă concludentă, deoarece proba dată a fost apreciată în coroborare cu celelalte probe prezentate în cadrul examinării pricinii, și anume răspunsurile băncilor comerciale la interpelările intimatei-reclamante, care au comunicat că Smirnov Andrei nu a achitat facturi pentru perioada solicitată, certificatul eliberat de către Oficiul fiscal Rîșcani al IFS potrivit căruia SRL „Chișinău-gaz” nu este dotată cu aparat de casă pentru recepționarea plăților în numerar, iar recurentul-pîrît Smirnov Andrei nu a prezentat probe pertinente și concludente ce ar demonstra contrariul.

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Smirnov Andrei ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către Smirnov Andrei se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic